USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 12. května 2026 v Plzni, v trestní věci obžalovaného [redacted], nar. [redacted], [redacted], státního příslušníka [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], stíhaného jako uprchlého,

takto:

K odvolání obžalovaného se podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Tachově ze dne 9. 3. 2026, č. j. 2 T 133/2025–388, v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací** soudu prvního stupně.

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově byl obžalovaný, stíhaný jako uprchlý, uznán vinným, že *1) dne [redacted] kolem [redacted] hodin v obci [redacted], [redacted], okres [redacted], bez předchozího vyrozumění [redacted], narozené [redacted] a bez jejího vědomí navštívil jejich nezletilého syna [redacted], narozeného [redacted], jenž byl rozhodnutím soudu v [redacted] pod č. [redacted] ze dne [redacted] svěřen do výhradní péče matce [redacted] a jemu, jakožto otci, byl umožněn styk s nezletilým mimo jiného v červenci každého roku od 1. 7. do 31. 7. s možností vzetí k sobě do bytu, přičemž využil situace, že [redacted] byla toho času v zaměstnání, a bez jejího vědomí a souhlasu jí syna [redacted] odejmul z opatrování, když ho v soudem stanoveném termínu do 31. 7. 2023 nevrátil zpět do její výhradní péče, ale odvezl ho do [redacted] na adresu [redacted], kde ho přihlásil do mateřské školy [redacted], přičemž neměl vůbec v úmyslu syna vrátit zpět do opatrování matce [redacted], narozené [redacted], kterou ani žádným způsobem nevyrozuměl o skutečnosti, kde se synem [redacted] v současné době pobývá,*

2) v době od [redacted] na adrese v [redacted], poté, co bylo dne [redacted] Krajským soudem v [redacted] pod sp. zn. [redacted] rozhodnuto o změně úpravy péče o nezletilé dítě [redacted], narozeného [redacted] tak, že tímto rozhodnutím byl [redacted] z péče obviněného jako otce svěřen do péče matky [redacted], narozené [redacted] a zároveň tímto rozhodnutím bylo stanoveno bydliště nezletilého [redacted] u matky [redacted] na adrese [redacted], [redacted], okres [redacted], tak v rozporu s tímto rozhodnutím si syna [redacted] ponechal do současné doby ve své péči na dosud nezjištěném místě a matku [redacted], narozenou [redacted], žádným způsobem nevyrozuměl o skutečnosti, kde se synem [redacted] v současné době pobývá.

2. Popsané jednání bylo kvalifikováno jako přečin únosu dítěte nebo osoby stižené duševní poruchou podle § 200 odst. 1 tr. zákoníku a jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 4 tr. zákoníku. Obžalovanému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody ve výměře jednoho roku a pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Poškozená [redacted] byla se svým uplatněným nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím ustanoveného obhájce odvolání zaměřené do výroku o vině a trestu. Obžalovaný nesouhlasí se skutkovými zjištěními a ani s užitou právní kvalifikací. Obžalovaný jednal se svým tehdejším zákonným právem na styk s nezletilým synem [redacted]. Jeho přítomnost u syna a kontakt s ním nebyly svévolným zásahem do péče matky, nýbrž realizací rodičovských práv, která mu v té době náležela. Obžalovaný popírá, že by nevrácení dětí do péče matky bylo vedeno úmyslem mařit soudní rozhodnutí a poškozovat práva matky. Motivací byla pouze naléhavá potřeba zajistit ochranu, zdraví a bezpečí

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

dětí, neboť obžalovaný disponoval informacemi o agresivním chování matky a fyzickém týrání dětí. Považoval proto za svou otcovskou povinnost zasáhnout. Jednal v zájmu dětí, neboť zásahy matky byly takové, že děti měly z matky strach a odmítaly návrat k ní. Obžalovaný dále zdůrazňuje, že matku informoval o tom, že se s dětmi stěhuje a sdělil jí i adresu. Matka však o děti zájem neprojevila. Navrhoval proto zrušení napadeného rozsudku a vydání nového, zprošťujícího rozsudku.

4. Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku ve všech jeho výrocích. Přezkoumával i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a dospěl k závěru, že podané odvolání je důvodné.

5. Především považuje krajský soud za nezbytné uvést, že odůvodnění napadeného rozsudku je zcela nepřehledné a neodpovídá požadavkům uvedeným v § 125 odst. 1 tr. řádu. V odůvodnění rozsudku má okresní soud stručně uvést, které skutečnosti vzal za prokázané a vysvětlit proč, tedy na podkladě jakých provedených důkazů a jakých svých úvah. Odůvodnění rozsudku jistě nemá obsahovat výčet důkazů, které byly provedeny a již vůbec ne popis obsahu těchto důkazů ve formě přepisu výpovědí osob a opisování obsahu listinných podkladů. V daném případě při tom okresní soud takto postupoval opakovaně, když na různých místech svého odůvodnění, a tedy v jakýchsi opakujících se smyčkách neustále a znovu popisoval obsah listin a výpovědí. Hodnocení důkazů prováděl na více místech a taktéž opakovaně, kdy stejné argumenty a závěry, či hodnotící úvahy, stále (na různých místech) opakoval. To samé se týká úvah vztahujících se k hodnocení právní kvalifikace a odmítání obhajoby obžalovaného. Stále stejné argumenty a úvahy se tak objevují na různých místech odůvodnění. Odůvodnění rozsudku je proto zcela nepřehledné, zbytečné obsáhlé a postrádá tak jasnost a jednoznačnost a pro běžného účastníka se takové rozhodnutí soudu nutně stane zcela nesrozumitelným. Při odůvodňování svého dalšího rozhodnutí se proto okresní soud bude striktně držet podmínek vymezených v § 125 odst. 1 tr. řádu a jasně a srozumitelně vysvětlí, které z provedených důkazů (aniž by musel vypisovat jejich obsah) co prokazují či vyvrací a na podkladě jakých důkazů a proč dospěl ke svým závěrům. Takové úvahy je možno uvést v odůvodnění pouze na jednom místě, koncentrovaně, a není nezbytné je po několika stranách textu znovu opakovat.

6. Právě popsané nedostatky napadeného rozhodnutí nejsou důvodem pro zrušení rozhodnutí a nečiní rozhodnutí okresního soudu nesprávným. Pouze je tímto okresní soud vyzýván k tomu, aby napříště postupoval způsobem odpovídajícím obsahu trestního řádu i nárokům na to, aby jeho rozhodnutí, zejména pak odůvodnění tohoto rozhodnutí, bylo srozumitelné a jasné.

7. Důvodem zrušení napadeného rozsudku byly nedostatky spočívající v tom, že okresní soud při provádění důkazů (i jejich opatřování) pochybil, neboť vycházel z důkazů procesně nepoužitelných i neprocesně opatřených a zatížil tak řízení poměrně závažnou vadou, která rozhodně mohla mít vliv na správnost rozhodnutí. Také skutková zjištění okresního soudu nejsou úplná ve vztahu k použité právní kvalifikaci a zároveň učiněná skutková zjištění vzbuzují pochybnosti o své správnosti vzhledem k tomu, že nejsou podložena důkazy (což je důsledek toho, že okresní soud opřel skutková zjištění o procesně nepoužitelné důkazy). S tím pak souvisí i nejasnosti ohledně právní kvalifikace ve formě nesprávné aplikace trestně právních ustanovení. Jde o vady a pochybení poměrně obsáhlá, vyžadující výrazné doplnění dokazování a nové hodnocení nově provedených důkazů i přesnější vyhodnocení podstatných skutečností ve vztahu k právnímu posouzení věci. Nebylo tak v možnostech odvolacího soudu tyto nedostatky napravit, neboť by tak krajský soud nutně nahrazoval činnost soudu prvního stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

8. Okresní soud v záhlaví rozsudku uvedl, že rozhodoval ve veřejném zasedání namísto hlavního líčení. Dále četl k důkazu podle § 207 odst. 2 tr. řádu výpověď obžalovaného a následně údaje z této výpovědi vyhodnocoval. Nicméně usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaného bylo vydáno dne 3. 12. 2024 a stíhání bylo zahájeno až dne 15. 10. 2025 (doručením ustanovenému obhájci). Obžalovaný při tom byl cestou právní pomoci vyslechnut již dne 9. 2. 2024, tedy v době před zahájením trestního stíhání. Znovu, po zahájení trestního stíhání, vyslýchán nebyl. Není tak k dispozici žádná procesně použitelná výpověď obžalovaného, což je vzhledem k tomu, že obžalovaný se skrývá a je stíhán jako uprchlý, logické. Okresní soud také ve skutkových větách neuvedl, jaká rozhodnutí obžalovaný měl svým jednáním mařit a také z výroku napadeného rozsudku není vůbec jasné, ke kterému ze soudem popsaných skutků se vztahuje použitá kvalifikace.

9. Uvedené nedostatky nejsou takového rázu, aby vedly ke zrušení napadeného rozsudku. Tím podstatným procesním pochybením je skutečnost, že okresní soud v rámci svých úvah a závěrů i skutkových zjištění vycházel i z rozhodnutí [redacted] orgánů a úřadů. Tato rozhodnutí však nebyla opatřena (alespoň to nevyplývá z obsahu spisového materiálu) procesně akceptovatelným způsobem – tedy cestou právní pomoci (ve formě evropského vyšetřovacího příkazu) přímo od dotčených soudů. Není vůbec jasné, jak se ve spise založené kopie rozhodnutí [redacted] soudů a orgánů do spisového materiálu dostaly, zda jde o kompletní kopie a zejména zda jde o kopie reálné, nepozměněné. Ve spise zcela absentuje i oficiální překlad těchto rozhodnutí, který je dalším předpokladem k procesní použitelnosti uvedených listin. Rukou psané poznámky policisty pod těmito texty, že listiny přeložil pomocí internetového překladače (čemuž odpovídá i místy značná nesrozumitelnost obsahu listin), je naprosto nedostačující. Rozhodnutí a dokumenty [redacted] strany jsou při tom pro rozhodnutí v této věci neprosto zásadní, a to ve vztahu k právní kvalifikaci použité okresním soudem. Z uvedených skutečností tak vyplývá, že listiny nebyly opatřeny procesně akceptovatelným způsobem, nejsou ani ve formě, která umožňuje jejich provedení a jejich využití jako důkazu v trestním řízení je proto v tomto důsledku nemožné.

10. Okresní soud tak bude muset cestou právní pomoci vyžádat od příslušných orgánů ve [redacted] rozhodnutí týkající se nezletilého [redacted]. V tomto směru bude muset zjistit, resp. ověřit i to, zda neproběhlo nějaké řízení i ve vztahu k nezletilému [redacted]. Navíc, poslední informace v tomto směru jsou z roku 2023 a je tedy nezbytné ověřit jak ve [redacted], tak i v [redacted], zda a případně co se v mezidobí událo, zda byla vydána nějaká další rozhodnutí či podniknuty nějaké kroky týkající se nalezení obou [redacted] a jejich předání matce. Informace o těchto případně podniknutých krocích jsou směrodatné pro hodnocení naplnění skutkové podstaty trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Pokud nějaká rozhodnutí jakéhokoli soudu či jiného orgánu v této věci v cizině existují, je nezbytné je opět formálně cestou evropského vyšetřovacího příkazu vyžádat a poté i oficiálně a v celém rozsahu přeložit. Nabízí se v tomto směru (ohledně zjišťování informací, vyhledávání rozhodnutí apod.) i spolupráce s Úřadem pro mezinárodně právní ochranu dětí (viz. č. l. 284).

11. Vyžádání rozhodnutí soudů (či jiných orgánů) vztahujících se k péči o nezletilé chlapce či vztahující se k postupu soudů a úřadů ve vztahu k návratovému řízení či vymožení splnění povinnosti obžalovaného děti předat matce, je podstatné pro vyhodnocení právní kvalifikace trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 4 tr. zákoníku. Pokud totiž má obžalovaný svým jednáním mařit nějaké rozhodnutí, musí být toto rozhodnutí jasně identifikováno a zejména pak ve skutkové větě popsáno a uvedeno. Tím spíše pak musí být i opatřeno a k důkazu provedeno procesně akceptovatelnou formou.

12. V souvislosti s právní kvalifikací trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 4 tr. zákoníku okresní soud v rámci svých (na různých místech se opakujících)

vysvětlení nevysvětlil zcela jasně a srozumitelně, kterou alineu tohoto ustanovení použil a proč. Zde je třeba poukázat na to, že § 337 odst. 4 tr. zákoníku má dvě varianty a okresní soud by se tak měl rozhodnout, která z variant je případně použitelná na projednávaný případ. První varianta (alinea) se týká maření výkonu rozhodnutí soudu, které upravuje poměry dítěte. Druhá varianta (alinea) se týká rozhodnutí jakéhokoli jiného orgánu veřejné moci než soudu, které se týká úpravy poměrů dítěte. I proto je nezbytné zjistit a opatřit nezbytná rozhodnutí týkající se nezletilých dětí. Pokud okresní soud dospěl k závěru, že obžalovaný měl mařit výkon rozhodnutí soudů, které upravují poměry dětí, musel by nutně dospět k závěru o tom, že jde o naplnění první varianty (alinei) § 337 odst. 4 tr. zákoníku. Nicméně pro naplnění znaků tohoto trestného činu je obligatorně vyžadováno, aby proti pachateli nejprve byly využity prostředky a opatření civilně právní povahy (občanské soudní řízení) směřující k tomu, aby bylo vykonáno a respektováno rozhodnutí civilního soudu upravujícího poměry dětí. Uvedený požadavek je důsledkem toho, že v drtivé většině případů mají rodičovská práva k dětem zachovány oba rodiče a že dítě má právo na péči a výchovu ze strany obou rodičů. Konflikty a problémy v těchto vztazích proto mají být primárně řešeny civilní cestou (nejlépe dohodami) a trestně právní prostředky mají nastoupit až v krajním případě (což odpovídá i principu subsidiarity trestní represe). Proto je úprava taková, že nepostačuje k naplnění znaků uvedeného trestného činu prosté nerespektování rozhodnutí soudu upravující poměry dítěte, ale vyžaduje předchozí marné použití mírnějších, civilně právních prostředků k vynucení dodržování takového rozhodnutí soudu.

13. Pokud tedy okresní soud dospěje i po doplněném dokazování k závěru, že obžalovaný svým jednáním nerespektuje a nerespektoval konkrétní rozhodnutí soudu upravující poměry nezletilých chlapců, musí se zaobírat i tím, zda byla použita jakákoli opatření odpovídající zákonem uvedené dikci „použita opatření v občanském soudním řízení směrem k výkonu rozhodnutí soudu“. Za tím účelem je třeba doplnit dokazování, zjistit, zda nějaká taková opatření byla prováděna, či byl proveden pokus o jejich provedení, s jakým výsledkem či proč prováděna nebyla. V tomto směru se jeví jako vhodná právě i spolupráce s Úřadem pro mezinárodně právní ochranu dětí. Okresní soud bude muset také vyhodnotit okolnosti případu, které sám popsal. Ty souvisí s tím, že obžalovaný měl uprchnout i s dětmi a skrývat se, a to vzápětí poté, co bylo zřejmé, že děti mají být předány do péče matky. Úvahy bude třeba rozvinout i v části, zda bylo možné a účelné používat jakékoli prostředky civilně právní povahy k vymožení respektování rozhodnutí soudu za situace, kdy obžalovaný je nedostupný pro jakýkoli orgán, cíleně a vědomě se skrývá a úmyslně uprchl i s dětmi právě proto, aby se vyhnul možnosti působení, a tedy dopadů prostředků, které jej měly donutit respektovat rozhodnutí soudu. Soud pak bude muset zvážit, zda by takový stavy mohl naplnit znaky trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 4 tr. zákoníku, alinea první, či nikoli.

14. V každém případě, pokud okresní soud dospěje k závěru o naplnění znaku tohoto trestného činu, musí jasně již ve výroku rozsudku uvést, ke kterému z popsaných skutků se naplnění znaků tohoto trestného činu váže. To samé se týká trestného činu podle § 200 tr. zákoníku. Pokud okresní soud po doplněném dokazování opět dopěje k závěru o naplnění znaků tohoto trestného činu, musí již ve výroku rozsudku jasně uvést, k jakému skutku se tento trestný čin váže. Ve vztahu k tomuto trestnému činu (pokud by šlo o nezletilého [redacted]) má krajský soud za to, že úvahy okresního soudu jsou akceptovatelné, neboť právě zvláštní okolnosti tohoto případu, kdy obžalovaný měl [redacted] odvézt bez vědomí matky, bez informování matky dopředu a ani následně, bez věcí a přípravy dítěte na nejméně měsíční dovolenou (když povolený kontakt s chlapcem byl do konce července 2023) může naplňovat znak odejmutí dítěte z opatrování matky, do jejíž výhradní péče byl v té době [redacted] svěřen. Navíc následné jednání obžalovaného, které okresní soud popsal, jasně svědčí o snaze, cíli a zájmu obžalovaného v podstatě zrušit možnost péče matky a vyloučit trvale možnost opatrování a péče o [redacted] ze strany matky. Nejde tak i o případ z něhož vycházejí závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 10.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

2018, sp. zn. 11 Tdo 424/2018, a který v podstatě vylučuje naplnění znaků tohoto trestného činu v případě, kdy jeden rodič nevrátí dítě po povoleném styku.

15. Závěrem je tak možno shrnout, že rozhodnutí okresního soudu je předčasné, neboť nebyly opatřeny a provedeny podstatné důkazy ve formě rozhodnutí [redacted] soudů a ve formě zjištění informací týkajících se případného využití (či důvodu nevyužití) civilněprávních prostředků majících přimět obžalovaného respektovat soudní rozhodnutí upravující péči o nezletilé [redacted]. Až po doplnění dokazování v tomto směru bude moci okresní soud doplnit či zpřesnit skutková zjištění a následně také hodnotit případné naplnění znaků konkrétního trestného činu (ke každému z poškozených [redacted] zvlášť). V rámci těchto úvah bude také brát v potaz, že skutková podstata trestného činu § 337 odst. 4 tr. zákoníku má dvě různé alinei, dvě různé varianty.

16. Vzhledem ke shora uváděným skutečnostem krajský soud k odvolání obžalovaného zrušil napadený rozsudek a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 12. května 2026

JUDr. Karel Velek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.